

Hvad ser du?

Der er næppe nogen dansker, der til fulde ved, hvor godt vi har det i dette land. Der er heller næppe nogen, der ved, hvor skånsomt vi er kommet igennem dette århundrede, som nu nærmer sig sin afslutning. Lad os kaste et blik på, hvad der er sket i vor verdensdel *Europa* i de sidste hundrede år.

Tre kejserdømmer er brudt sammen. Den *russiske* zar blev henrettet, den *tyske* kejser flygtede, den *østrig-ungarske* kejser blev landsforvist.

Den *første verdenskrig* bragte kaos ind over vor verdensdel. Mere end ti millioner mennesker blev dræbt i krigens vildskab, og da revolutioner fulgte i krigens spor, indledtes en periode med borgerkrig, social uro og opløsning af hidtil grundfaste værdinormer i det ene land efter det andet.

Epidemiske sygdomme (den spanske syge og andre) bredte sig fra land til land og rev atter millioner med sig i døden.

Versailles-traktaten flyttede grænser uden hensyntagen til befolkningens ønsker og lagde kimen til fortsat uro, opstand og krig.

Pengene mistede deres pålydende værdi – *inflation* hærgede store dele af *Europa* og forvandlede værdier til ingenting.

I *Sovjet-Rusland* gennemførte det kommunistiske parti et af historiens ubønhørligste og grusomste diktaturer med en central styring af stort og småt, så den enkelte borger ingen frihed havde, men kun var et instrument i statens tjeneste.

I *Tyskland* fik det nazistiske parti under *Hitler* magten og sendte fem millioner jøder i tilintetgørelseslejre.

Så brød den *anden verdenskrig* ud med endnu forfærdeligere konsekvenser. Man har ikke tal på de millioner af mennesker, der omkom på slagmarkerne, i byerne under bombardementer og luftangreb, i fangelejre, på flugt, o.s.v.

Da krigen havde raset i fem år, sluttedes en fred, der ikke var en virkelig fred. *Sovjet-Rusland* underlagde sig *Øst-Europa*, og dermed blev millioner af mennesker indlemmet i et tvangssystem uden lige.

Tyskland blev delt i to stater – en ordning så naturstridig, at den kun kunne opretholdes med vold og måtte bryde sammen en dag.

I *Grækenland* fortsatte borgerkrigen et stykke tid. I *Jugoslavien* herskede *Tito* en menneskealder, men efter hans død brød den kunstige statsdannelse sammen, og nu raser krigen der.

Efter anden verdenskrig brød alle normer for menneskelig adfærd sammen i store dele af den vestlige verden. På det seksuelle område kom den såkaldte frihed i højsædet med skrækkelige følger.

Aids-epidemien er en følge heraf, men det vil man ikke erkende, thi erkender man det, må man også erkende, at sexuel løssluppenhed er et folks fordærv.

Da *Sovjet-Rusland* brød sammen under sin egen uduelighed og umulighed, efterlod det et ødelagt kæmperige med en delvist ødelagt befolkning.

Og da de øst-europæiske lande fik deres selvstændighed tilbage, stod de med al den elendighed, menneskeligt, materielt og åndeligt, som det kommunistiske styre efterlod sig.

Alt dette og *meget mere* har været *Europas historie* i det forløbne århundrede.

Hvis vi så ser ud over *de andre verdensdele*, er billedet endnu mere tragisk. Hvem kan tænke på al den nød, uden også at tænke på apostelen *Johannes'* ord: »Hele verden ligger i den onde« (1. Johs. 5,19).

*

Hvordan er *Danmark* kommet igennem denne rystende og forfærdelige periode af menneskehedens historie?

I 1920 fik vi *Sønder-Jylland* tilbage ned til Flensborg. Det kostede fem tusind sønners dyre blod, som *Henrik Pontoppidan* sang.

I 1940 blev vi besat, og først i maj 1945 blev vi atter fri. Det kostede mange sønners dyre blod.

Men sammenlignet med de andre europæiske folk er vi kommet igennem dette

århundrede på en måde, der burde fremkalde taksigelse fra alle danskernes hjerter.

Velstanden er øget år for år. Intet land overgår os, hvad materiel levestandard angår.

Og det i et århundrede, hvor rædslerne har hærget det ene land efter det andet!

Men det *moralske forfald* har vi ikke haft åndelig kraft til at stå imod. Vi er snarere gået i spidsen for det.

Hvor fører det hen?

*

Hvis ikke Guds godhed leder til omvendelse, samler vi os megen vrede.

Bønnevagten for Danmark bedes anskuet i denne større og rystende sammenhæng.

Alt, hvad vi som folk har modtaget, kan tages fra os på et øjeblik. Et atomudslip er tilstrækkeligt hertil.

Vore politikere synes ikke at have øje for tingenes virkelige sammenhæng. De taler i det store og hele kun om yderligere forbedring af levestandarden. Og vi, der kalder os for *kristne*, er også i fare for at blive så afhængige af levestandarden, at vi ikke kan samle os om bønnen og til bønnen.

Fjernsynet tager hos adskillige kristne mere tid end lønkommeret.

Hvordan skal vi aflægge regnskab derfor?

*

Vort folks største behov på baggrund af den ubeskrivelige godhed, Herren har vist os i dette århundrede, er *omvendelse*.

Men hvordan skal vi kunne bede Gud om omvendelse for vort folk, hvis ikke vi, Hans børn, omvender os, hvor vi i Hans lys har omvendelse nødig?

Lad os ikke tøve dermed! Snart kan det være for sent!

*